

OHNISKO

Počítame s vami...

SLOVO KAZATEĽA
Dôkaz, že sme Boží

ŽIVOTNÝ PRÍBEH
Božie mená v mojom živote

PRE MLÁDEŽ
CampFest oslávil 20 rokov

Téma
Jeseň života

september – október 2018

Dôkaz, že sme Boží

Zaujalo ma Slovo Písma z 2. kapitoly knihy proroka Daniela. Je z obdobia, keď boli Židia pod nadvládou Babylona a časť z nich žila v babylonskom exile. Daniel aj so svojimi priateľmi patril medzi elitu, ktorá slúžila v kráľovskom paláci. V druhom roku svojho kraľovania sa Nabuchodonozor veľmi znepokojil, desil sa a trpel nespavosťou. Príčinou boli sny, ktoré sa mu snivali; ich význam nechápal. Pretože kráľ mohol všetko, rozkázal mudrcom, veštom a hvezdárom – svojej elite, aby mu sny vyložili. Radi by to boli urobili, keby im bol sen oznámil. Lenže kráľ chce výklad snov bez oznámenia toho, čo sa mu snivalo! Mudrci považovali túto požiadavku za nezvyčajnú a splniteľnú iba bohom. Kráľ však trval na svojom a nesplnenie úlohy začal trestať smrťou. Už chceli zabiť aj Daniela. Ten však zmenil túto katastrofu modlitbou. Vyhľadal svojich priateľov a spolu prosili Boha nebies o zľutovanie. Hneď nasledujúci verš oznamuje, že Boh im oznámil kráľovo tajomstvo. Aké jednoduché!

Myslím však, že Daniel sa modlil, ako nikdy v živote. (Keď ide o život, tak sa ľudia modlia, ako nikdy v živote.) Teraz už Daniel vie, že zostane žiť. Vnútna radosť z Božej intervencie nemá hraníc. Premení sa v prúd krásnych slov chvál a uctievania Hospodina. Sila prúdu a Boží dôkaz v Danielovi zachváti aj samotného pohanského kráľa, ktorý uzná Danielovho Boha za Pána pánov.

Aj svet potrebuje vidieť, že sme Boží. No nielen svet. Boží dôkaz hľadal aj Pán Ježiš, keď hovoril svojim učeníkom o sile Božej lásky vo veriacich. „Lebo ak milujete iba tých, ktorí vás milujú, aká vám za to (patrí) odmena?“ (Mt 5,46) – To dokážu predsa aj neveriaci! Ale milovať nepriateľa a modliť sa za tých, ktorí prenasledujú, je Boží dôkaz v učeníkoch (Mt 5,18).

Apoštol Pavol považoval za Boží dôkaz v kresťanoch „sformovaného Krista“ (Ga 4,19). Za kresťanov sa modlil ako v pôrodných bolestiach. Nežiadal o filozofického ani zákonnického Krista, ktorého podstata je založená na schopnosti ľudského výkonu. Ale v prvom rade prosil o prítomnosť Krista živého a plného milosti, ktorého moc nad hriechom a diablom sa prejavuje paradoxne v kríži. Krista, ktorý pôsobí svojím Duchom nové stvorenie v človeku.

V jednej piesni prebudenia sa autor textu pýta: „Či ten zemský život náš bude mať aj z neba krás?“ – Dôkaz, že sme Boží, môže aj dnes zmeniť pohanských vládcov, priniesť pokoj a lásku do zlého sveta a nakoniec zachrániť náš vlastný život. Na záver odpoviem na otázku skladateľa piesne jeho vlastným textom: „Náš zemský život bude mať aj z neba krás, závisí to ale tiež od nás...“ – A čo navrhuje konkrétne? – Aby sme neprestávali a spievali víťazne napriek ťažkostiam; spievali radostne a prinášali uzdravenie hriechom zraneným ľuďom. Treba však vyspievať vieru, lásku a nádej tak, aby sa chladné srdcia zahriali. Autor verí, že tým spôsobíme dobro a zachráňime ľudské duše. Koľko ich bude? – To uvidíme až u Pána. Prajem vám, aby Boh pri vás pôsobil svojimi dôkazmi.

Luboš Tagaj

SI EŠTE TAM?

Bože, si ešte tam?
... aj teraz, keď len o vlások hriechu unikám?
Vidíš moju slabosť –,
ak áno, si zo mňa sklamaný;
z toho, že občas neviem povedať nie,
že oheň pochybností vo mne vrie?
Neviem prísť na to, čo je správne
a čo len v Tvojich očiach gesto márne.
Aká je hranica medzi tým, čo chceš Ty
a čo svet diktuje mi?

Bože, si ešte tam?
... aj vtedy, keď si srdce zamykám?
... keď robím všetko naopak a neviem, ako spať,
keď stratená som v spleti viet?
Hľadám ospravedlnenie, hoci je to smiešne –,
ako ospravedlniť to, čo je už raz hriechne?
Ach, Pane, biedny som ja tvor,
prosím, len ma neopušť a budem svetla zdroj.

Nikdy ma neopušť, o to jediné Ťa žiadam,
svoje zlyhania pod Tvoj kríž skladám.
Nikdy ma neopušť a všetko prekonám
aj zbohom temnote dám.

Nikdy ťa neopustím, tichučko šepkáš,
veď v mojom Kráľovstve večný príbytok máš.

Podaj mi ruku a po vodách chodiť ťa naučím,
na veľké zámery ťa predurčím.
Len mi ver a ku mne sa priznaj,
moje meno nadovšetko vyznaj.
– Vyznávam: Ježiš je môj Pán,
On uzdravenie prináša zo svojich rán.

Mišel Mihoková

Zvláštny pocit

Byť superintendentom sa v mnohom líši od služby kazateľa v zbere. Tohto faktu som si bol vedomý už dávno. Už keď som do služby vstupoval, vedel som napr., že budem veľa cestovať alebo že budem musieť oprášiť aj svoje (ne)znalosti angličtiny. A celkom sa to potvrdzuje. Jeden rozdiel som si ale uvedomil len nedávno; týka sa (nedel'ných) bohoslužieb. Momentálne nemám na starosti žiaden zbor a najmä v sobotu večer a v nedeľu ráno prežívam zvláštny pocit, že už nemusím plánovať bohoslužby a všetko s tým spojené. Už nemusím obtelefonovávať členov zboru, či nemôžu mať v nedeľu chvály, lebo človek, ktorý mal podľa plánu chvály viesť, nečakane ochorel (a oznámil mi to v sobotu v noci alebo – ešte lepšie – v nedeľu ráno ☺). Alebo nemusím hodinu pred bohoslužbami zháňať po všetkých zborových zásuvkách vývrtku na otváranie fľaše od vína, pretože inak by som na Večeru Pánovu musel podávať kofolu.

A nemusím riešiť ďalšie množstvo maličkosťí, ktoré často vedia znechutiť a znepríjemniť samotné bohoslužby, takže sa človek nakoniec nevie sústrediť na Pána, spoločenstvo či na vlastnú kázeň. Ale napriek tomu všetkému som toto všetko mal rád, pretože som mohol byť v Božej blízkosti spolu s mojimi bratmi a sestrami zo zboru, ktorí mi boli (a stále sú) mojou duchovnou rodinou.

Často možno vnímame bohoslužby, akcie a rôzne aktivity v našich zboroch ako samozrejmosť a nevidíme, že za tým je množstvo prípravy, osobných obetí, ale aj strát, sklamaní, a niekedy aj znechutenia nad tým, že veci sa nedejú podľa predstavy kazateľa či ostatných služobníkov. Prosím, modlite sa za vašich kazateľov, „zdvihajte im ruky“. Rozmýšľajte o tom, ako by ste ich vedeli povzbudiť alebo uľahčiť službu. Modlite sa aj za ostatných služobníkov (nielen) v zboroch a modlite sa, aby povstali ďalší služobníci či kazatelia.

Štefan Rendoš

Božie mená v mojom živote

(Skutočný príbeh Božej prítomnosti a Jeho moci v niekoľkých hodinách života)

Ked' sme v lete roku 2010 prerušili indukčné štúdium Biblie pod názvom „Pane, chcem Ťa poznať“, sestra Laura, ktorá stretnutia viedla, nám niečo navrhla. Mali sme porozmýšľať, kde a kedy sa v našom živote objavili Božie mená s Jeho mocou – a napísať to v rámci osobného svedectva. Rýchlo som zrátala všetky mená prebraté počas stretnutí, a bolo ich 15. Nie je možné – pomyslela som si –, aby sa v mojom živote v blízkej minulosti našla Božia prítomnosť pod všetkými pätnástimi prebratými menami. Mýlila som sa! Pán Boh mi dokázal v krátkom čase, že On vie byť prítomný aj za jediný deň – ak je to potrebné –, aj v tých pätnástich a viacerých formách svojej moci.

S manželom Jankom sme boli v kruhu rodiny naplnení očakávaním letných mesiacov. Poprosili sme nášho **BOHA NAJVIŠŠIEHO – NÁŠHO ÉL ELJÓNA (Ž 57,3)**, aby nám počas leta žehnal. A On aj požehnal, celé leto, ibaže trochu inak, nie podľa našich predstáv. **HOSPODIN, NÁŠ STVORITEĽ – NÁŠ ELÓHÍM (Zj 4,11)**, ktorý najlepšie pozná svoje stvorenie, je **HOSPODINOM, KTORÝ VIDÍ – ÉL RÁ (Prísľ 15,3)** – naše vnútro, naše srdce v jeho najtajnejších zákutiach, a tak manželovi a mne „naordinoval“ skúšky viery, poslušnosti a pokory. To všetko s prudkým zhoršením manželovho zdravotného stavu.

Práve sme sa vracali z nedeľnej návštevy z domova seniorov, keď manželovi začalo byť veľmi zle. Keď sa jeho stav na druhý deň nezlepšoval, zavolali sme rýchlu zdravotnú službu. Po pozorovaní bol z nemocnice prepustený domov s tým, že infarkt sa nepotvrdil.

Záhadne zlý stav ale naďalej pokračoval pridružením vysokých teplôt. Veľmi úpenlivo sme prosili nášho **HOSPODINA, KTORÝ UZDRAVUJE – JAHVE RÁFA (Jer 17,14)**, aby zasiahol svojou uzdravujúcou mocou: aby priniesol manželovi úľavu, – ale JAHVE RÁFA mlčal. Prešlo celých 48 hodín a bolesti všetkých manželových vnútorných orgánov sa stupňovali. Až 25. 8. – v stredu večer – sme boli svedkami Hospodinovho predivného zásahu; Toho, ktorý je **JAHVE JIRE – BOH, KTORÝ SA POSTARÁ (Flp 4,19 a Jn 3,16)**. Po-

staral sa o nemocničné zariadenie, kde konečne po mnohých testoch zistili, že ide o žľzník v totálne dezolátnom stave! Všetci sme boli šokovaní, lebo manžel nikdy nemal problémy so žľzníkom.

Operácia bola určená na najbližší pondelok, po preliečení silného zápalu niektorých vnútorných orgánov. Dva dni po hospitalizácii sa manželovi veľmi priťažilo a napriek silným antibiotikám mal 40-stupňové horúčky s veľkými bolesťami. Zavolať mi, že ho večer musia urgentne operovať. Prosila som ho, aby bol v dobrej viere; veď v posledných dňoch sme sa presvedčili o Božej nádhornej starostlivosti; Boh naozaj má všetko pevne vo svojich rukách. Modlila som sa a prosila Pána o Jeho slovo, ktorým by som mohla manžela povzbudiť. Dostala som Slovo z knihy Kazateľa 3,22. V duchu som si vzdychla: Z Kazateľa? Veď tam často čítam, že „všetko je márnosť“ a „všetko má svoj čas“. Ako mám tými slovami manžela povzbudiť? ... vzápätí som sa zahanbila a prosila Pána o odpustenie za také myšlienky. Rýchlo som nalistovala označené Božie slovo: „*A tak som videl, že niet ničoho lepšieho nad to, než aby sa človek radoval vo svojich dielach, lebo to je jeho podiel...*“ Bola som šokovaná, zahanbená, usvedčená. Ako som si mohla myslieť, že označené Božie slovo nebude tu a teraz vhodné na povzbudenie?! Či ja chcem určovať, čo nám má Boh zo svojho Slova práve teraz odkázať?

Manžel opäť volal. Oznamil mi, že ho operujú už o pol šiestej, lebo stav je kritický. Prosil, aby som sa zaňho modlila, lebo Pán ma určite vypočuje. Povzbudila som ho prečítanou staťou z Biblie a vyjadřila som svoje pevné presvedčenie, že **JAHVE SEBAÓT – HOSPODIN ZÁSTUPOV (Ž 46,8)** – je s nami; je našou pevnou vežou a určite dá čas, aby sa mohol ešte radovať vo svojich dielach!

Keď sme hovor skončili, cítila som sa veľmi mizerne. Prečo by mal Hospodin vypočuť práve moju modlitbu (ako hovoril manžel); veď pred chvíľou som k Jeho slovu pristupovala s veľmi váhavými pocitmi. Prosila som o očisťujúcu moc Kristovej krvi; o Jeho uzdravujúcu moc pre manželovo telo a moje srdce. Prosila som Ho, aby viedol ruky lekárov, ktorí ho už zrejme operujú.

Aký šok som však zažila, keď mi o hodinu

zvonal mobil a na displeji manželovo číslo! Mala som strach zdvihnúť. Na druhom konci som započula sotva zrozumiteľný hlas v šokovom stave: „Betka, neviem, čo sa deje, teplota mi kolíše od 37 do takmer 40 stupňov, dostávam už štvrtú infúziu a behá okolo mňa niekoľko ľudí. Čakajú na primára a sú nervózni, asi je to zlé! Tak ja sa rozlúčim a dám to do Božích rúk...“ – Áno –, odpovedala som a veta ostala nedokončená, lebo na druhej strane ostalo len jedno veľké ticho. Aj okolo mňa. Uvedomila som si, že manžel nosí v sebe choroby srdca, na ktoré sa dlhé roky lieči, a tak táto situácia vôbec nie je jednoduchá...

Čo to má znamenať? Mala som pocit, že padám kdesi hlboko bez konca. **ÉL ŠADDAJ – VŠE-MOHÚCI (1M 17,1)** môj Boh, kde si??? – volala som k Nemu na kolenách. Vo svojej modlitbe som prechádzala mnohými udalosťami svojho života, keď bol Pán Boh zjavne prítomný, keď sa zjavne poponáhľal na pomoc. *Nikdy si nás neopustil, nikdy si nás neskúšal nad naše sily, Pane, prosím, nemeškaj!*

Zatiaľ sme ešte nikdy neboli tak otvorene v ohrození života ako dnes. Je možné, že by som citovanému veršu z Kazateľa nerozumela dobre, keď som to Slovo chápala ako povzbudenie s krásnym východiskom z tejto choroby? Moje vnútro sa zmietalo v trýznivých pochybnostiach! Po takmer dvojhodinovom modlitebnom zápase som nebola o nič pokojnejšia ako prv, keď som padla na kolena. Nechájala som, prečo pokoj neprichádza. „Pane, je možné, že mi ho chceš zobrať a nie uzdraviť?“... Vydesilo ma, ako som mohla vôbec vyriešiť takúto otázku! Ak neprichádza vnútorný pokoj, modlím sa ja vôbec správne? Nemala by som Ho radšej chváliť a vyvyšovať za všetky Jeho dobrodenia, nekonečnú milosť, do ktorej nás vnoril v uplynulých rokoch? Keď Ho nazývam svojím **PÁNOM – ADÓNAI-om (Ž 16,2)**, nemala by som radšej s hlbokou pokorou vyriešiť „*Nech sa stane Tvoja vôľa, môj Pane!*“?

Jeho vôľa – znelo mi v srdci – by mohla byť aj taká, že mi ho vezme? Ako je možné toto s pokorou, poslušne prijať? – Treba odpovedať –, súrilo ma moje srdce. Ale pravdivo! Lebo teraz sa rozprávam s **ÉL RÁ – BOHOM, KTORÝ VIDÍ (Prísľ 15,3)**. Pozná moje najtajnejšie myšlienky, pohnútky srdca, pred Jeho očami nič nezatajím, v Jeho prítomnosti nie je možné „len tak“ na niečo sa hrať!

Ešte nikdy sa vo mne tak ťažko nerodila odpoveď. „*Áno, Pane, nech sa stane Tvoja vôľa!*“ vyriekla som a myslela som to úprimne v plnej pokore a poslušnosti môjmu PÁN-ovi – môjmu ADÓNAI-ovi.

Až teraz sa zázračne upokojilo moje srdce, moje vnútro sa stišilo, lebo konečne som vnímala, že je prítomný môj **JAHVE ŠALÓM – HOSPODIN, KTORÝ JE POKOJ (Jn 14,27)**. Vedela som, že ma môj Boh podrobil ťažkej skúške vernosti, prepaľuje ma a pracuje na mojom posväcovaní, lebo On je **JAHVE MEKADIŠCHEM – HOSPODIN, KTORÝ POSVÁCUJE (3M 20,8)**.

Sadla som si do kresla, položila pred seba mobil a tiško som čakala na rozhodnutie môjho ADÓNAI-a – PÁN-a. Pár minút pred desiatou hodinou v piatok večer 27. 8. 2010 mi volala službukonajúca lekárka, že môjho manžela po zložitej operácii práve odvádzajú z operačky a všetko je v poriadku. Vyššie teploty sa mu vracali ešte aj 10 dní po operácii, no moje srdce bolo naplnené prekvypujúcou vďačnosťou za každé Božie konanie počas toho dňa. V tomto jedinom dni ma môj Boh vyskúšal, „zvážil“ a – našla som sa veľmi nedostatočná! Nastavil mi zrkadlo a veľmi jasne mi dal vedieť, že jedine pre obeť Jeho Syna Pána Ježiša môžem byť pred Ním dnes ospravedlnená. Aj On ako nebeský Otec musel raz priniesť to najťažšie rozhodnutie, preto mám dnes právo volať Ho menom **JAHVE SIDKENÚ – HOSPODIN, NAŠA SPRAVODLIVOSŤ (2Kor 5,21)**.

Dňa 27. 8. 2010 sme prežili s manželom jeden z najťažších dní nášho spoločného života. Bol to však aj deň, keď sme mimoriadne cítili Božiu prítomnosť; On bol našim **JAHVE ŠAMMÁ – HOSPODIN JE TU (Ž 9,11)**. V tom jedinom dni som zažila aj víťazstvo pod Jeho príporom, lebo On je pre nás aj **JAHVE NISSI – HOSPODIN, MÔJ PRÁPOR (2Kor 2,14)**. Pevnou vierou v srdci volám meno **JAHVE RÓI – HOSPODIN JE MÔJ PASTIER (Ž 23,1 a 6)**, lebo viem, že nebudem mať nedostatku... aj keby som išla dolinou tône smrti, nebudem sa báť zlého, lebo On je **HOSPODIN – JHVH – SOM, KTORÝ SOM (2M 3,14)** – je so mnou, olejom maže bohato moju hlavu, môj pohár preteká. Áno, len dobré a milosť ma budú sprevádzať po všetky dni môjho života a budem bývať v dome Hospodina dlhé časy.

Alžbeta Jágerská (Stretnutie stanovákov),
redakčne krátené

JESEŇ ŽIVOTA

Prednedávnom sa mi dostala do rúk jedna kniha, ktorá starobu vníma ako vysokú školu viery. Zaujímavá myšlienka.

Staroba je obdobím, v ktorom človek pomaly prichádza na to, že schody sú akosi vyššie než predtým, že cesta do kostola trvá dlhšie a že nie všetko dokáže spracovať a zapamätať si aj ten ľudský mozog. U niektorých sa spája so strachom z konečnosti, z prázdnoty či zo straty kontroly a súkromia. Pri predstave asi nič príjemné, ale...

Náš Boh je Bohom lásky a dobra. Je Bohom, ktorý starobu vníma ako zrelosť, ako skúsenosť múdrosti či cesty domov. Jednoducho nie ako niečo, čo je potrebné vytlačiť niekam na okraj, ale naopak. Staroba má pred Bohom rezervované dôstojné miesto (3M 19,32). Nie je správne vnímať starých ľudí ako tých, ktorí sú na prekážku, na záťaž. Žiadať od nich, aby sa nám ospravedlňovali, že sú medzi nami. Svet bez nich nemôže žiť.

Nový zákon v komparácii so Starým zákonom ponúka už menej sociálnych výziev na starostlivosť o takýchto ľudí. Možno práve preto, že úcta a česť k starším bola samozrejmosťou a povinnosťou (1Tim 5,17-18). Dožiť sa vysokého veku bolo považované za znak Božieho pozhňania.

Keď stretávam jednotlivých ľudí alebo prichádzam k ich posteli, vnímam veľký kus Božej priazne. Ale vidím pred sebou skutočne len babičku alebo starčeka, ktorí potrebujú moju pomocnú ruku, moju pozornosť, môj čas? Iste aj to. Predovšetkým však vidím pred sebou jedinečnosť človeka, ktorého Boh stvoril, ktorého si zamiloval, za ktorého zomrel. Človeka, ktorý si svoje zažil ovplyvňovaný okolím, v ktorom žil. Vníma hodnoty, ktoré sú piliermi

„Neboj sa, ja som!“
To slovo Spasiteľa nech
v tebe zneje,
kým vlna posledná sa v bez-
pečný prístav nepreleje.
Tam na brehu On sám stojí
a volá známym hlasom:
„Ja som!“
Dora Rappardová

jeho života, ktorým verí a na ktoré sa spolieha. V čase, keď je odkázaný „iba“ na seba, z hĺbky jeho vnútra vypláva to, čo v ňom driemalo. Má veľa času prehodnocovať, premýšľať, uvažovať. Ukazuje sa aj to, ako sa mu žilo s Bohom. Starý človek pracuje aktívne so svojimi spomienkami. Stáva sa, že sa dostane aj do zákutí, keď sa hanbí za zlyhania, obáva sa toho, s čím nechce byť konfrontovaný. Celý tento proces je však nevyhnutný na nájdenie svojej identity a pokoja. Naozaj ide o náročné štúdium seba, bez zakrývania a pretvárok.

Je obdivuhodné postaviť sa k starobe tvárou v tvár. Je veľkou úlohou nás, ktorí sprevádzame týchto ľudí, aby sme ich uistili o vernosti a dôležitosti ich skúseností, o ich mieste v spoločnosti. Duch Svätý nám pripomína: „Ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“ (Mt 28,20) Úžasné zaslúbenie. Imanuel s nami, keď padáme, keď sme unavení, keď nás roky zahali do svojho rúcha. Ježiš je vždy blízko svojich. Áno, toto je Pán, pevná barla podopierajúca starého pútnika na poslednom kúsku strmej cesty. Srdce nasmerované k Bohu – Duchom Svätým zjednotené s Bohom v Pánovi Ježišovi – robí človeka skutočne radostným a naplneným. Odpuštené a odstránené staré hriechy, slobodné svedomie človeka. To je milosť. To je radosť.

A tak s večnosťou v srdci je aj jeseň života plná hnacích síl.

Lucia Lukáčová

Autorka článku pracuje ako psychologička v domove pre seniorov. Je manželkou kazateľa Ivana Lukáča a členkou zboru ECM Bratislava-Staré Mesto.

Oblastná konferencia ECM

... konala sa 22. júna 2018 v Batizovciach, v priestoroch fary ECAV. Vo vedení pomáhala sestra Ana Pálik-Kunčák, ktorú brat biskup navrhol na obdobie jedného roka za mentorku pre nového brata superintendenta Štefana Rendoša. Brat Števo v kázni na text z Mt 11, 28-30 zdôraznil Pánovo pozvanie „*Pod'ťe ku mne*“ a tiež Jeho slová „*Učte sa odo mňa*“. Aj v čase preťaženia môžeme prežiť Božie občerstvenie a posilnenie. Od laických delegátov alebo od kazateľov sme si vypočuli krátke svedectvá k správam o činnosti zborov aj za oblasti celocirkevnej práce za uplynulý rok o tom, kde sme videli Krista konať. Vďaka Bohu sme vyjadrili aj v modlitbách a piesňach. Chválospevmi poslúžili bratia Ľuboš Tagaj a Pavol Absolon.

Oblastná konferencia na návrh farnosti Petržalka odsúhlasila zmenu názvu z Bratislava-Petržalka na Bratislava-Elim. Ďalej schválila vytvorenie Školského výboru ECM, SO, v zložení: Ivan Lukáč, Henrieta Koceková a Lenka Procházková. Výbor navrhne osnovy na vyučovanie náboženstva v školách. Za prácu s mládežou bol navrhnutý brat Pavol Absolon v spolupráci s Andrejom Dubrovom, Martinom Sklenarom a Timotejom Tagajom. Do vedenia práce sestier bola znovu zvolená sestra Gabriella Kopas a za štatističku sestra Lenka Procházková.

Na záver superintendent Štefan Rendoš vidol voľby do Rady SO. Predstavil nominácie, ktoré prišli zo zborov alebo od jednotlivcov. Na základe volieb novú Radu oblasti tvoria:

Podpredsedníčka a 2. štatutárka:

Gabriella Kopas

Duchovenský členovia:

Pavle Kocev

Ľuboš Tagaj

Náhradníčka: *Svetlana Kõmives Francisti*

Laickí členovia:

Pavol Absolon, oblastný vedúci laikov

Milena Belková

Lenka Procházková

Náhradník: *Samir Kopas*

Nové vedenie cirkvi bude pracovať v tomto zložení dva roky a my sa chceme modliť za múdrosť a Božie vedenie. Prítomní pracovníci cirkvi boli poučení aj o novom Zákone č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov. Oblastná konferencia bola ukončená Večerou Pánovou, ktorú vysluhovali sestry kazateľky Gabriella Kopas a Jarmila Nagyová. Pretože Batizovce sú vedľa Gerlachova, niektorí z nás sa tam na chvíľku zastavili, aby pozdravili deti a mládež, ktorým slúži brat Ľuboslav Sirkovský. S Božou ochranou a vďačnosťou prišli všetci z konferencie domov. Poďakovanie posielame Vierke Sirkovskej a opäť mame Števa Rendoša, ktoré nezabudli na to, že konferencia bez koláčov by nebola tá „pravá“ ☺.

Milena Belková

Keď ťa Boh povolá, daj samého seba a svoj majetok, pretože si Kristov. Nikdy sa nesprenever svojmu vyvoleniu. Vždy sa správaj ako kresťan. Nech sa tvoje slová podobajú Nazaretskému, nech vôňa tvojho správania a rozhovorov stúpa do nebies; aby všetci, ktorí to vidia, vedeli, že si Spasiteľov. Nech v tebe rozpoznajú Jeho lásku a Jeho Svätosť. „Ja som Riman,“ bolo v starých časoch dôvodom čestnosti. O čo viac majú byť slová: „Ja som Kristov!“ dôvodom našej svätosti.

Charles Spurgeon

CampFest oslávil dvadsať rokov. Jeho účastníci sa tentokrát modlili za premenu

Kráľova Lehota: Vyše šesť a pol tisíc mladých kresťanov z rôznych cirkví a denominácií sa na tri dni zišlo s jediným cieľom – modliť sa za to, aby Pán Boh premenil: krajinu, mestá, politiku, rodiny i samotné srdcia. To bolo hlavným zámerom tohtoročného CampFestu, jedného z najväčších kresťanských festivalov v strednej Európe, ktorý oslávil 20. výročie svojho vzniku.

Jedinečnosť tohto festivalu tkvie v jednej jedinej téme: Boh. Do akéhokoľvek stanu alebo pod akéhokoľvek pódium návštevník prišiel, tam sa dozvedel o Bohu. A aj napriek rôznorodosti kresťanských cirkví, spoločenstiev a zborov, všetci sa dokázali zjednotiť. Tento rok išlo o jediné – o premenu. „Celý festival sme pripravovali tak, aby si po jeho skončení vedel, čo sa má v tvojom okolí PREMENIŤ. Dôležité je, aby to nebola iba tvoja túžba, ale spoločná vec, po ktorej túži aj sám Pán Boh. Niečo naozaj dôležité.“ povedal riaditeľ festivalu Števo Beňa. Päť rečníkov sa z hlavného pódia snažilo túto tému vysvetliť z rôznych uhlov pohľadu tak, aby ju účastníci dokázali uchopiť a priniesť do prostredia, v ktorom žijú.

Celý festival pripravovalo viac ako 200 dobrovoľníkov a modlitebníkov, ktorí sa už týždeň pred CampFestom stretli, aby pripravili celý areál.

Pre nich bola ako každý rok pripravená dvojdňová konferencia, ktorá pokračovala večernými programami až do začiatku festivalu. „Týchto dobrovoľníkov nazývame Danielovou generáciou. Snažíme sa pripraviť ich na službu. Celý CampFest je o službe Pánu Bohu. A oni sú generáciou, ktorá potrebuje byť odovzdaná Pánu Bohu ako biblický Daniel.“ vysvetľuje Vlast'o Beňa, riaditeľ organizácie Mládež pre Krista, ktorá CampFest zastrešuje.

MYŠLIENKA

Vlast'o Beňa: „Nie sme a nechceme byť obyčajným festivalom, kam si ľudia prídu oddýchnuť, vypočuť dobrú hudbu a užiť zábavu. Naozaj nám ide o zmenu, pretože veríme, že keď

sa ľudia modlia, Pán Boh koná. Festival preto nazývame slovami Awakening Slovakia, teda prebudenie Slovenska.“ Celá vízia CampFestu je podľa neho založená na troch slovách: prebudenie, mobilizácia a spolupráca. „Spolupráca v tom, že festival tvoríme všetci spoločne. Zjednotení Kristom.“ usmieva sa riaditeľ organizácie.

Dôležitou súčasťou festivalu je veľmi navštevovaný poradenský stan, kde počas akcie slúži okolo 100 poradcov, ktorí sa záujemcom snažia pomôcť nájsť riešenie na ťažké životné situácie. Tento stan navštívilo počas CampFestu vyše tisíc ľudí.

ZHODNOTENIE

„Z CampFestu si odnášam rozhodnutie nie len o premene rozmyšľať, rozprávať a snívať, ale reálne konať a robiť konkrétne kroky v mojom živote. Presnejšie v mojej rodine.“ hovorí účastníčka festivalu a tiež dobrovoľníčka, ktorá festival pomohla pripraviť, Patrícia Kováčiková. Obrovskou radosťou pre organizačný tím je čím ďalej, tým väčší záujem o akciu. „Povedomie o nás sa šíri a ja som za to nesmierne šťastný a vďačný. Každý človek, ktorý sa tu čo i len trochu duchovne prebudí, je pre nás všetkých obrovskou odmenou,“ hovorí fotograf Dominik Papánek.

Lucia Šmelíková, vedúca modlitebného tímu, vysvetľuje svoju úlohu: „Modlíme sa spolu s účinkujúcimi, s rečníkmi, s kapelami, s moderátormi a umelcami predtým, než idú na pódium. Rozprávame Bohu o programe, o dobrovoľníkoch, o atmosfére v campe a prosíme Ho, aby robil v srdciach ľudí to, čo sám chce, a zahrňal ich svojou láskou. Tím je tvorený ľuďmi z rôznych kútov Slovenska a Čiech, z rôznych kresťanských denominácií. Sme veľmi radi, že nám každý rok Pán Boh dáva nadprirodzene dobré a hlboké vzťahy v tíme napriek tomu, že sa pred CampFestom nepoznáme. A veríme, že On počuje všetky naše modlitby a odpovedá na ne.“

Anna Zemanová,
tlačová správa z CampFestu, red. krátené

Ohlasy našich účastníkov

Na CampFeste je skvelé, že si človek môže vybrať zo širokej ponuky seminárov, kapiel, a to nielen zo Slovenska, ale aj zo zahraničia, aj z iného programu. Mne sa najviac páčil divadelný rozprávač Chyc Polhit a jeho podobenstvo o neposlušnom zajacovi, cez ktoré nám podal evanjelium veľmi jednoduchým a zaujímavým spôsobom. Na konci tohto podobenstva dal výzvu a aj sa modlil. Celé vystúpenie bolo sprevádzané francúzskymi muzikantmi a výbornou umelkyňou.

Mari Bučányová

Novinkou na CampFeste bola veľká tabuľa, na ktorej boli výnimočne udalosti rôznych cirkví za posledných 20 rokov. K tomu mohli účastníci pripísať, či niečo na niektorej akcii alebo konferencii prežili. Postupne sa tabuľa zaplňala menami a krátkymi svedectvami. Aj takto sme mohli vyjadriť Bohu vďaka a rozpo-
menúť sa na Jeho dotyky premeny.

Milena

Pozdrav od FOUR KORNERZ

(na fotke vpravo dole)

Ahojte,
Vám všetkým metodistom na Slovensku posielame lásku a podporu. Pamätajte na Mt 5,16.

Hlavná téma mi pripomenula myšlienku istého múdreho muža, ktorý povedal, že iba hlúpy človek môže očakávať nové výsledky, pokiaľ stále robí veci po starom. Téma CampFestu bola o premene, na ktorú sme boli vyzvaní niekoľkokrát počas hlavných tém. Nemôžeme v našom živote očakávať výsledky, pokiaľ nespravíme zmenu, ktorá nás môže posunúť napred. Videl som skvelé koncerty, stretol vzácných ľudí a zažil Božiu prítomnosť v spoločenstve Božieho ľudu. Teším sa aj na budúci rok.

Pablo

Čriepky vďačnosti z leta

Krátke svedectvá o tom, čo nás potešilo toto leto

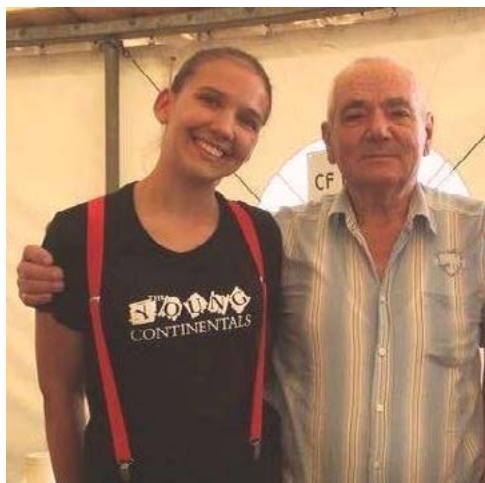
Aj v tomto roku sme sa v rámci dovolenky s rodinou spolu s priateľkou nášho syna zúčastnili kresťanského festivalu CampFest. Pre nás osobne bolo svedectvom, že na cudzom mieste chcel byť náš najmenší člen Dávid. V penzióne Larion mu chutilo ako doma. Nás s manželkou asi najviac povzbudilo, že Boh mocne pokračuje v práci. Minulý rok brat Braňo Letko povedal svedectvo: Tesne pred CampFestom stretol v Lamači neznámu ženu a rozpoznal tichý hlas Božieho Ducha, že ju má povzbudiť konkrétnym slovom: „Dieťa, ktoré čakáte, vám prinesie veľké Božie požehnanie.“ Tá vtedy preňho neznáma žena sa rozplakala so slovami: „Dieťaťko zomrelo, po víkende idem k lekárskej na čistenie.“ Na lekárskom vyšetrení bol urobený povinný kontrolný ultrazvuk a lekárska po niekoľkých dňoch zaznamenala, že srdiečko ešte nenarodeného dieťaťa znovu bije. Na tohtoročnom festivale svedectvo pokračovalo takto: Braňo tú ženu spred roka pozval na pódium a ona v stane „Hangár“ oznámila, že dievčatko je zdravé, má jeden rok a volá sa Anežka. Náš trojjediný Boh je Bohom divov a zázrakov. Tá žena cez túto skúsenosť s Bohom uverila,

chodí do spoločenstva Božieho ľudu. Malej Anežke prajeme, aby keď vyrastie, mohla počuť toto svedectvo; aby sa jej mocne dotklo a aby bola zapísaná do knihy života.

Janko Dikej

Potešilo ma, že niektorí pracovníci s dobrovoľníkmi využili letný čas okrem dovoleniek aj na zvestovanie evanjelia. Rada som sa na niektorých stretnutiach zúčastnila. Prvá bola evanjelizácia v Trnave, kde spieval kórejský tím piesne slovensky, čo nás mnohých veľmi dojalo. Okoloidúci sa zastavovali a nahrávali si piesne. Niektorí tam zostali na celý program a na záver sa modlili modlitbu prijatia Pána Ježiša. V Seredi sa konali detské misijné dni. Deti z detského domova sa hrali na neďalekom sídlisku a jedno dieťa ma spoznalo, tak prišli aj s pani vychovateľkou na náš program. Milé bolo vidieť spievať Tony Kopas v skupine

Young Continentals aj na CampFeste, kde dovolenkoval brat Števo Rendoš tak, že slúžil ako dobrovoľník v modlitebnom tíme. A na konci augusta som mala možnosť pripojiť sa na dva dni k evanjelizačnému tímu brata Luboša Ta-

gaja a slúžiť v Gerlachove. Vidieť známe tváre, objasť sa s deťmi, spievať s nimi, byť im k dispozícii, to bol radostný čas. Odchádzala som s myšlienkou častejšie sa modliť za brata Ľuba Sirkovského a jeho manželku Vierku, ktorí v Gerlachove slúžia.

Milena Belková

Môj letný voľný čas už 28 rokov tradične trávim v Srbsku, väčšinou s celou svojou rodinou. Veď rodičov je potrebné navštevovať. No táto chvíľa voľna bola predsa len iná. Skôr ako som sa dostala k svojej rodine, mala som možnosť stráviť 4 úžasné dni v kúpeľnom mestečku Vrdník. Dostala som pozvanie od sestry Aničky Pálikovej na stretnutie sestier ECM v Srbsku s názvom „Budete mi svedkami“. Dni boli rozdelené podľa daných tém. Mali sme možnosť nielen počúvať, ale aj diskutovať na dané témy, a tiež aj viac sa zamýšľať v malých skupinkách. Mali sme krásne ubytovanie obklopené samou zeleňou, bazén len pre nás, no proste malý raj. Som vďačná nášmu Pánovi za tie vynikajúce štyri dni, za možnosť spoznať Božie deti, moje nové sestričky, ktoré ma prijali medzi seba, a ja som sa medzi nimi cítila ako doma. Ďakujem za možnosť úprimných rozhovorov pri Božom slove, na modlitbách, bohoslužbách, ale aj v čase oddychu. Ďakujem za objatia a za lásku, ktorú som mohla v tomto spoločenstve prijať, za krásne prostredie, za načerpanie novej sily do reality bežných dní. Môžem len vyznať, že dobre je v spoločnosti s Božími deťmi pri zdroji Jeho slova, v jednote Jeho Ducha.

Štefka Sklenarová

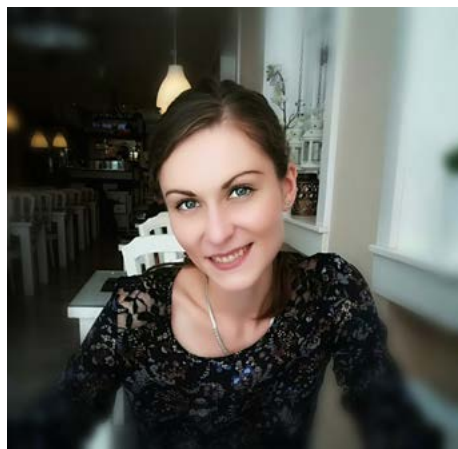

„Aké je dobré a milé, keď sú bratia spolu!“ (Ž 133,1) Takto to vyjadril žalmista, keď prežíval radosť z toho, že sa Hospodinovi uctievači stretnú, aby boli spolu, tešili sa jeden z druhého a prežívali Pánovu blízkosť. V piatok 3. augusta 2018 pripravil náš cirkevný zbor farskú grilovač-

ku, aby sme sa mohli spoločne stretnúť, jesť, zhovárať a deliť nielen o veci viery, smiať. Súčasťou stretnutia bola i krátka pobožnosť. Zamýšľali sme sa nad textom z Jánovho evanjelia: „Prúdy živej vody budú tiecť z jeho vnútra.“ (7,38) Naozaj sme boli svedkami prúdu živej vody, keď nám Pán Boh potvrdil svoju prítomnosť práve aj prostredníctvom dažďa, čo nám zoslali nebesá. Prežili sme radostný, pokojný a požehnaný čas. Veľká vďaka patrí Pánu Bohu za to, že nám doprial tej milosti stretnúť sa. Poďakovanie patrí aj všetkým, ktorí prišli medzi nás, pretože bez nich by naše stretnutie bolo veľmi ochudobnené.

Ivan Lukáč

Volám sa Lucia Lukáčová, mám 29 rokov a som dva roky vydatá za jedného výnimočného človeka, inak farára z bratislavského Starého Mesta. Našu rodinu tvoríme zatiaľ len my dvaja.

Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny?

Narodila som sa v Martine. Rodičia Viera a Ján sú jedineční ľudia. Mama pracuje ako sestra-inštrumentárka na operačnej sále, ocino v spaľovni nemocnice (je elektrotechnik). Mám jedného brata, ktorý študuje cestovný ruch, rád by precestoval svet a raz si založil vlastný hotel (aspoň niekto u nás sníva vo veľkom).

Ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Moji rodičia vytvorili príklad rodiny, o akú sa aj ja chcem snažiť v budúcnosti.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá?

Najskôr učiteľkou, neskôr lekárkou. Vždy sa mi páčilo starať sa o druhých a snažiť sa o to, aby mali úsmev na tvári.

Vyviedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Keď som mala asi 12 rokov, u kamarátky na balkóne sme skúšali novú značku cigariet. Nič by na tom možno nebolo také zvláštne, až na to, že tam predtým mamina mojej kamarátky vyvesila čistú posteľnú bielizeň a tá celá tým dymom nasiakla. O našej tajnej akcii potom vedeli nielen susedia, ale aj dotyčná maminka, ktorá nám dala slušnú kázeň. Odvtedy sme sa cigariet nedotkli.

Kde pracujete?

Pracujem, ale asi skôr slúžim v domove pre seniorov ako psychologička.

Čo je pre manželku kazateľa pekné a čo ťažké?

Pekné môže byť občas aj ťažké, a preto sa oplatí o to zabojovať. Byť manželkou kazateľa znamená „byť“ v prvej línii. Stretávať sa so všetkým, čím kazateľ žije. Neúnavne povzbudzovať a neočakávať, že si niekto všimne vaše starosti, obavy, ale i radosti. Je to výzva na celý život a zvlášť, ak máte svoju prácu mimo cirkvi. Je to ale aj dar, ktorý potrebuje dennodennú údržbu.

Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste rada zmenili?

Páči sa mi dôraz na tretiu postavu Trojice – Božieho Ducha. A mrzia ma bariéry, ktoré si ako ľudia medzi sebou stavíme, možno práve zo strachu stretnutia s inakosťou.

Ako ste sa obrátili ku Kristovi?

Bolo to asi pred sedemnástimi rokmi. Môjmu vtedy 6-ročnému bratovi z jedného dňa na druhý zistili, že má v prednej časti mozgovej hemisféry nádor s priemerom 4 cm. Okamžite ho hospitalizovali a naplánovali operáciu. V deň, keď sa mala odohrať, som kráčala do školy cestičkou (pamätám si to ako dnes) a hoci som si nedokázala pripustiť ani pochopiť vážnosť celej situácie (mala som 13), dohadovala som sa s Bohom ☺. Hovorila som (Mu), že ak existuje, nech urobí zázrak... jednoducho som to potrebovala – volať, kričať, domáhať sa. Ešte som Bohu pripomenula ☺, že ak sa tak stane, som Jeho a budem Mu slúžiť, ako najlepšie budem vedieť. Napriek všetkým hrozivým prognózam sa zázrak stal a môj brat bol po niekoľkohodinovej náročnej operácii doma už o týždeň. To je aj niečo výnimočné, čo som prežila s Bohom, hoci by toho bolo určite viac.

Hoci dnes viem, že Boh nie je automat a nefunguje tak, že človek požiada a dostane, a ešte podľa svojich predstáv, Boh dokáže aj to, čo je našimi ľudskými očami neviditeľné.

A keďže Boh má zmysel pre humor (a určite aj pre zodpovednosť), môj sľub zobral a stále berie vážne ☺.

2,5-ročná

Máte obľúbenú knihu, ktorá vás vie povzbudiť v službe?

Od Timothyho Kellera: *Viera a práca.*

Ktorá je vaša obľúbená biblická postava?

Ester.

Ako trávite voľný čas?

V prírode, rada sa v nej túlam;

medzi knihami, ktoré dokážu formovať osobnosť; medzi ľuďmi, kde je najviac životných skúseností.

Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Pre mňa je to naša slovenská príroda – Vysoké Tatry, Malá a Veľká Fatra, Pieniny, Slovenský raj.

Kam by ste chceli cestovať?

Do švajčiarskeho Zermattu pod Matterhorn.

Obľúbené jedlo?

Syr s bielou plesňou zapečený v lístkovom cestíčku so zeleninovou prílohou.

Čo vás vie najviac nahnevať?

Ublížovanie slabším.

Z čoho máte radosť? Čo vás v poslednom čase potešilo?

Mám radosť, keď môžem aj malou „vecou“ prispieť k tomu, aby boli aj druhí šťastní. Ak, samozrejme, sami takí chcú byť. V dnešnom svete je to veľmi náročné. Ale verím, že pre Krista nie je žiadna mojimi očami videná strata ničím, čo by ma neobohatilo. Mám radosť, keď aj ľudia okolo mňa prijímajú výzvu nielen odpovedať na dobré dobrým, ale poslať ju ďalej. Niekomu ďalšiemu, niekomu pre iných „neviditeľnému“...

Čo by ste rada odkázali našim čitateľom?

Snažme sa všemožne chrániť naše srdce (Pr 4,23) a zachovávať si charakter Božieho služobníka. Milujme ľudí nie kvôli nim samotným, ale kvôli Bohu. Upevňujeme si svoj kríž, aby sme ho nestratili, a učme sa z neho, ako vyzerá Božia zachraňujúca láska. Budeme tak víťazmi, ktorých miluje Boh, a služobníkmi, ktorých služba vedie k vzkrieseniu.

Keď sa stráca nadšenie...

Nedávno ma životný príbeh Johna Wesleyho uchvátil natoľko, že ovplyvnil aj moje konanie. Mala som väčšiu odvahu svedčiť aj cudzím ľuďom. Po roku sa však moja horlivosť začala vytrácať. „Komu vlastne a čo hovoriť? Je ťažké nájsť misijného partnera, s ktorým by to šlo ľahšie,“ vyhovárala som sa. Vôbec predsa nemusím byť študovaná či nadaná rečníčka. Veď kedykoľvek som otvorila ústa, aby som svedčila, Pán mi dal tie správne slová i odvahu.

Prvý človek, ktorému John Wesley zvestoval spasenie z viery, bol väzeň odsúdený na trest smrti.

Na začiatku leta si vravíme, že Pán Boh nemá dovolenku ani prázdniny a ani my si od Neho neberieme dovolenku. Priznávam, nevyužila som všetky príležitosti. Povzbudila ma však návšteva chudobnej veriacej priateľky d'a-

leko v horách. S piatimi deťmi, manželom alkoholikom a celou neveriacou rodinou to nemá vôbec ľahké. Rozprávali sme sa o Božom slove a hneď sa nám rozžiarili tváre i srdcia. Pán bol uprostred nás a obe sme „mali niečo“ jedna pre druhú, ako píše Písmo. S boľavou nohou som schádzala k autobusu po dedinskej hrboľatej, kamenistej ceste (obyčajný asfaltový chodník považujem doma za samozrejmosť!). Autobus nešiel, šla som stopom s cudzími ľuďmi, cesta bola namáhavá... ale bola som šťastná.

Odkaz J. Wesleyho mi znel jasne: „*Máš konať jedine: zachraňovať duše. Tomu venuj svoje sily až do vyčerpania. Choď hlavne k tým, ktorí ťa najviac potrebujú! Získavať vedomosti je dobré, ale zachraňovať duše je lepšie.*“

Anka Gajdošová

Ženy plné nádeje

2. část

Milá sestra, pozdravujem ťa na stránke, ktorá je venovaná len nám ženám.

Verím, že si počas leta mala množstvo príležitostí spomaliť a vychutnávať si život a vzťahy s blízkymi osobami. Možno ste sa s priateľkami zo zboru stretli na modlitbách za ženy v prenasledovaných krajinách.

Na našej virtuálnej ceste okolo sveta ťa dnes pozývam do východnej časti Afriky, ktorá je jednou z najchudobnejších oblastí celého sveta. Patria sem napr. Etiópia, Eritrea, Keňa, Rwanda, Somálsko, Tanzánia a Uganda. Názvy týchto krajín často počujeme v správach o hladomore, vojnách, humanitárnych krízach. Ženy v tejto oblasti Afriky trpia mnohým nedostatkom a útlakom, násilím páchaným nad ich telom i dušou. Mnohé kmeňové zvyky ich nielen zbavujú dôstojnosti, ale často vedú aj k smrti (napr. nebezpečná ženská obriezka). Pán však koná svoje dielo aj na týchto miestach a práve vzdelávanie a budovanie kresťanských komunít prinášajú nádej pre dievčatá a ženy, ako aj pre budúce generácie.

Modlime sa tento mesiac za ženy vo východnej Afrike...

- aby negramotné ženy mohli počuť Božie slovo prostredníctvom rozhlasového vysielania vo svojom jazyku;
- za skúsenosť pokoja a slobody v Kristovi aj napriek vojnám zúriacim okolo nich;
- za možnosti vzdelávania a zdravotníckej osvetu, aby sa predišlo zbytočnej smrti a mnohým chorobám matiek a ich bábätiok;
- za kresťanov v Eritrei, ktorých zatýkajú pre vieru, za ochranu utečencov od gangov, ktoré ich držia v zajatí za výkupné;
- za ženy z Burundi a Konga, ktoré sú v utečeneckých táboroch v Tanzánii, aby sa vďaka evanjelizačnej práci v tábore mohli stretnúť s Kristom;

– za ženy, ktoré sa stali obeťami domáceho násilnia, a za miestne kresťanské komunity, ktoré ich podporujú a slúžia im;

– za matky, aby mali príležitosti a pomoc rásť vo viere a odovzdať vieru v Ježiša aj svojim deťom (Dt 11,19), a za deti, najmä tie dospelé, aby si svoje matky ctili a pomáhali im;

– za príležitosti pre 27 000 utečencov v Džibutsku počuť pravdu o Božej láske a prežiť prijatie do Božej rodiny.

Do mnohých z týchto krajín sa možno nikdy nedostaneme, príležitosti na praktickú pomoc sú riedke. Môžeme sa však modliť a prosiť nášho nebeského Otca, aby zasiahol do života krajín, ale aj jednotlivcov, tak ako vie iba On – nádejou, vyslobodením a novým životom.

Venujte na svojich stretnutiach či modlitbách čas aj ženám z východnej Afriky a nezapudnite mi poslať nejakú fotku!

Milost' a požehnanie do budúceho stretnutia!

Gabi Kopas

Päť dní v dobrorečení...

Letný tábor stanovákov sa konal v Račkovej doline od 30. 6. do 2. 7. 2018. Z našej cirkvi bolo prítomných 18 ľudí (zo zborov Bratislava-Elím, Trnava, Sereď a Gerlachov), nie všetci sú na fotke. Celkovo bolo prítomných asi 70 ľudí. Zhromaždenia sme mali doobeda (dvoje bohoslužieb s prestávkou) a večer. Okrem spoločných piesní prebudenia zazneli rôzne chvály a piesne nielen po slovensky, ale aj česky, poľsky, kórejsky a v štýle blues s Pablovou harmonikou, s Vierkinou flautou a Samovým saxofónom. Božím slovom slúžil aj brat Luboš Tagaj. Počas pobytu zaznelo veľa svedectiev.

Pobytu sa zúčastnili niektorí mladí z našej cirkvi prvýkrát. Zapojili sa do pomoci s nosením batožiny starším ľuďom, do služby premietania, čo si prítomní veľmi vážili. Ľudia sú veľmi radi, že na pobyt prichádzajú aj mladí ľudia. Chceme, aby sme mohli byť takto generácie spolu a učiť sa jeden od druhého na ceste k svätosti. Vykonali sme aj dve neplánované zbierky: na Rádio 7 a na výťah v chate Račkova ☺.

A zhrnutie od Zuzky Uhlárovej znie takto: „*Bolo úžasné byť nepretržite 5 dní v dobrorečení, chválach, pri čítaní a vyučovaní Božieho slova v spoločenstve vzácnych Božích mužov a žien, ktorí vo svojom živote priniesli a stále nesú hojnú úrodu pre Božie kráľovstvo. Zažila som veľa Božích dobrodení v tieto dni.*“

Termín najbližšieho stretnutia stanovákov je naplánovaný na 28. 6. – 2. 7. 2019 opäť v Račkovej doline.

prípr. Milena

20 rokov v ECM

Aj našu cirkev oslovili organizátori CampFestu, aby sme napísali dôležité udalosti za posledných 20 rokov; aby sme mohli za ne ďakovať Bohu a rozpomínať sa, či sme niečo na niektorej akcii prežili. CampFest totiž tento rok „oslávil“ 20 rokov činnosti. Niektoré z dôležitých udalostí rôznych cirkví boli vypísané na veľkej tabuli v areáli CampFestu. Účastníci tam dopisovali svoje mená alebo krátke svedectvá. Cieľom bolo, aby sa (najmä mladí) ľudia rozpomenuli, či sa počas niektorého tábora neobrátili alebo neprežili niečo zlomové.

Keď si pozriete tieto udalosti, možno si aj vy spomeniete, že ste niečo prežili: v tábore, na festivale alebo na konferencii. Alebo doplníte akciu, ktorá chýba. Možno ste pozvali niekoho na evangelizáciu a ten uveril. Ak nám napíšete o vašej skúsenosti, radi váš príspevok uverejníme.

Čo Pán Boh vykonal za dvadsať rokov...

1998

Otváranie modlitebne v Michalovciach (spieva skupinka Tehila z BA-Starého Mesta). Stanová misia v Petržalke.

1999

Marla a Kurt Johnsonovci z USA slúžia spevom a Slovom vo viacerých zboroch na Slovensku.

2000

Spoločný Festival viery pre ČR a SR v Prahe. Začali bohoslužby v Petržalke v Cik-cak centre. Začínajú Letné tábory stanovákov (M. Tagaj).

2001

Celocirkevný detský tábor v Nemeckej pri Banskej Bystrici (Gabriella Kopas). Stanová evangelizácia v Petržalke.

2002

Prezident Macedónskej republiky, metodista Boris Trajkovski, a jeho manželka sa stretli s pracovníkmi ECM v Bratislave (16. 5. 2002).

Festival viery v Piešťanoch (6. – 8. 9. 2002), evangelizácia v Piešťanoch, stanová evangelizácia v Petržalke, denný tábor v Bratislave (Viera Hroncová).

Prvá Výročná konferencia na Slovensku (apríl 2002).

Celocirkevný letný tábor pre deti na Králikoch (Milena Belková).

2003

Stretnutie mládeže okolitých zborov v Seredi, letná evangelizácia s tímom z Mexika v Bratislave, Trnave, v Michalovciach, Slavkovciach.

Celocirkevný letný tábor pre deti, Ostrý Grúň (Braňo Schmogrovits).

1. – 6. 9. 2003 autobusová evangelizácia v Devínskej Novej Vsi so skupinou LTD a chváliacim tímom z Bratislavy.

2004

Pri Ježišových nohách: stretnutie sestier v Banskej Bystrici 15. 5. (manželky kazateľov, katechétky, zamestnankyne a aktívne sestry v cirkvi). 80 rokov metodizmu na Slovensku.

Slávnostná ekumenická bohoslužba pri vstupe SR do EÚ (Juraj Meliška ml. a Michal Tagaj) 30. 4. 2004 v Bratislave.

Letný tábor detí „Polienkovce“, Matejkova dolina, Brezová pod Bradlom (Braňo Schmogrovits). Festival viery v Piešťanoch (27. – 29. 8. 2004) s Eddiem Foxom.

2005

Dva letné tábory pre dorast (Vojto Sirkovský). Turné spevokolu z partnerského zboru FUMC z Kelleru (Texas) v Trnave, Piešťanoch, Bratislave, Seredi, Partizánskom, Košiciach, Smolníku, Michalovciach, Jenkovciach.

Autobusové letné misie: Gerlachov, Smolník, Košice, Jenkovce, Bratislava-Petržalka.

Slávnosť v Jenkovciach – 75. výročie zboru.

2006

Festival viery v Piešťanoch, 25. – 27. 8., na tému *Evangelizácia a naše poslanie* (W. Bolay).

80. výročie zboru Sereď, 15. – 16. 7., na tému *Pozri, čo Pán urobil*.

Slávnostné otvorenie modlitebne vo Veľkých Kapušanoch (24. 9.).

10. výročie založenia zboru v Michalovciach (29. 10.).

2007

Oblasťná konferencia s poďakovaním superintendantovi Josefovi Červeňákovi a predsedovi Rady SO Pavlovi Prochádzkovi za dlhoročnú prácu. Od 1. 6. 2007 nastupuje nový superintendent

(dôležité udalosti v rokoch 1998 – 2018)

a predseda Rady Robert Zachar.

Európsky metodistický festival viery v Bratislave na tému *Oslavujme...*

Európska metodistická modlitebná konferencia v Piešťanoch: *Pohľad do nebies*.

2008

Denný tábor v Misijnom stredisku v Bratislave. Dve školenia o cieľoch a vodcovstve pre zbor s riaditeľom stanovnej evangelizácie bratom W. Bolayom. Slávnostné otvorenie klubovej miestnosti pre zbor v Gerlachove.

2009

Muzikál *Druhá šanca* o stratenom synovi, 27. 3. 2009, premiéra v Piešťanoch.

Letná autobusová misia v Piešťanoch. Stanová evangelizácia v Trnave. Letné tábory v Ružinej, pobyt v Bechyni, denné tábory v Bratislave a v Trnave. Začína nová práca v Košiciach.

2010

Rok modlitieb a pôstu za ECM na Slovensku s témou *Bázeň pred Hospodinom*. Dve spoločné zhromaždenia zborov (14. 10. 2010 v Seredi v DK a v Košiciach) k ukončeniu roka modlitieb. Evangelizácie (EMK-mobil) v Piešťanoch, stan v Košiciach, v Michalovciach.

Celocirkevný tábor pre deti v Pružinej (Braňo Schmogrovits, Robert Zachar).

Stretnutie pracovníkov s deťmi, Liptovské Revúce.

2011

Dni obnovy v Častej: 4-dňové stretnutie zborov (15. – 18. 9. 2011). Od septembra nová práca v Pezinku. Ocenenie pre Diakoniú v Piešťanoch.

2012

Výročná konferencia na Zemplínskej šírave. Zbor Trnava oslavuje 20 rokov, Petržalka 10 rokov.

Víkendovka pre deti v Jelke. JA SOM – denný tábor v Bratislave v SKP. Evangelizácia v Pezinku, Gerlachove, v Kráľovskom Chlmci (stanová evangelizácia).

2013

Zmena vo vedení: superintendent Robert Zachar sa sťahuje s rodinou do Anglicka. Nastupuje nový superintendent brat Pavel Procházka.

2014

Autobusová misia v Petržalke. Pouličná evangelizácia v Michalovciach. Trojdňová slávnosť založenia nového zboru v Gerlachove. 90. výročie zboru Bratislava-Staré Mesto.

2015

Medzinárodné stretnutie mládeže zo Srbska a zo Slovenska v Račkovej doline na tému *Otvorené srdcia, mysle, dvere*.

Oblasťné stretnutie sestier v Michalovciach a v Seredi na tému *Na dvore Kráľa*. Tri tímy z partnerských zborov z USA navštívili svoje zbory v Michalovciach, v Trnave a v Bratislave-Petržalke. Misia evangelizačného výboru v Gerlachove a v „Zemplínskej župe“ (Kráľovský Chlmec, Jenkovce, Veľké Kapušany, Michalovce).

2016

Prvé stretnutie staršovstiev zo všetkých zborov v Demänovej. Konferencia sestier vo Vernári. Dvojdnňová slávnosť v Seredi – 90. výročie zboru.

2017

Celoslovenská mládežnícka konferencia *Na dvoch stoličkách* v Račkovej doline.

Dobrý trh – evangelizácia vo dvore modlitebne na Panenskej ulici v Bratislave. Dvojdnňová evangelizácia v Dolnom Kubíne. Evangelizácia v Gerlachove so skupinou Agapé zo Slavkoviec. Pouličná evangelizácia v Senci. Koncert v Pezinku pri príležitosti 500. výročia reformácie.

Festival novej nádeje vo Vinnom (organizovala farnosť Slavkovce).

2018

Výmena vedenia cirkvi: namiesto prof. Pavla Procházku je za nového superintendenta biskupom vymenovaný Mgr. Štefan Rendoš.

Letné aktivity: Detské misijné dni v Seredi a v Šoporni, evangelizácia na námestí v Trnave, v Gerlachove, prvý koncert Fusion v Dolnom Kubíne.

Nech ďakujú Hospodinovi za Jeho milosť, za Jeho divy s ľudmi. Kto je múdry... nech si všima milostivé skutky Hospodina! (Ž 107, 21.43)

Z celocirkevnej kroniky a starších čísel Ohnisk pripravila Milena.

Mať dáť

a je tu čas na školu. Mnohí sa tešia, iní si povzdychnú, že musia písať úlohy, riešiť matematické príklady. A stane sa aj to, že v škole medzi deťmi sa prejaví jedna nemilá vlastnosť: závisť.

O závisť čítame aj v Biblii. Ak si pozorne prečítaš 37. kapitolu 1. knihy Mojžišovej, budeš môcť správne odpovedať na ďalšie úlohy z príbehu o Jozefovi.

Prajem ti peknú chvíľu pri lúštení.

1. Ako sa volali rodičia Jozefa?

Pospájaj číslice od 1 – 10 a nájdeš správnu odpoveď.

2. Správne označ 😊 a nesprávne ✖.

Rúben vravel: „Nesiahajme mu na život!“ ☐

Jozef mal raz zvláštne videnie. ☐

Jozefovi sa sníval sen o snopoch. ☐

Bratia Jozefa znenávideli. ☐

Bratia Jozefa vyzliekli a hodili do cisterny. ☐

Jozef bol predaný za 22 strieborných. ☐

3. Kde bol Jozef predaný Midjánčanmi? Zo zhluku týchto písmen vyškrtni každé U a É. Zo zvyšných písmen zlož odpoveď.

U D É U O É E U G É U Y U P U É T U A É

Ozdobou mladých je (tajnička).						Pomôcky: Alas, ilit Araver paka, Lara	vlk z Knihy džunglí	samice jeleňov	2	obchodná akadémia
Autor: RINGO	polotuhá látko na rozotieranie	1	solmizačná slabika	ale kdeže (bás.)	nápadne	teda (nem.) ruský biológ a chemik				
požívala tekutinu					povrch piva					prúd vody
siedmy izraelský kráľ					mesto v Kanade v tomto momente					
hlas hada			pocit pred záchvatom dieťa (nem.)					čo (čes.) malý pro- jektíl		
zášklb v tvári				buď živý japonský tiger			bočná strana Emisná banka			
súčasť cementu					čuv drevený chodník v bani					hviezda (angl.)
Pomôcky: Oparin boss also, tora	súč. éteric- kých olejov vrieskaj (expr.)					šéf, predák mexický tenista				
prederavil							roh v miest- nosti Ladislav (dom.)			
inventárna komisia			ručiteľ na zmenke syr v sla- nom náleve				štátna arbitráž patriaci Vilovi			
papagáj				obch.-dopr. spoločnosť španielsky prozaik						
juho- americký prežúvavec					kyslý (angl.) arabské muž. meno					taliansky (skr.)
Pomôcky: Achab, alit Alert	nasávala plurál (skr.)					ílový nerast Antonov (skr.)				
pôjd							osobné zámeno			
patriaci Luise							zavýjal			

Blahoželenie

V septembri blahoželáme k 75. narodeninám sestre **Emílii Dudášovej** zo zboru Sereď.

Milá naša sestra Milka, prajeme Vám všetko najlepšie, veľa radosti a elánu vo veciach Božích. Nech Božie požehnanie naplňa Vaše budúce dni.

Nielen pre rodičov

Modlime sa za školákov, aby mali chuť učiť sa, a za trpezlivosť rodičov pomáhať im. Prosme, aby Pán Boh ochraňoval naše deti od zlého: aby mali silu povedať na zlé nie; aby sa neposmievali slabým, ale aby im pomáhali. Modlime sa za študentov stredných a vysokých škôl; aby mali dobrú pamäť a boli usilovní, dôveryhodní, a aby sa nepripodobňovali tomuto svetu, ale boli svetlom. Modlime sa aj za múdrosť a láskavé srdce pre učiteľov. Ďakujeme za kresťanských učiteľov a prosme, aby bolo na nich vidieť, že sú odlišní – zmenení Božou dobrotou.

Oznam pre členov staršovstiev

Opäť sa pripravuje celoslovenské stretnutie staršovstiev ECM. Miesto konania: stredné Slovensko, termín bude známy čoskoro. Stretnutie pripravuje brat Pavol Absolon, oblastný vedúci laikov, a vedenie SO ECM.

Niečo pre mládež

2. – 4. 11. 2018 sa bude konať víkendovka na Chate pod Hrbom pri Banskej Bystrici. Téma: *Koinónia* (Vzájomné spoločenstvo). Viac info u Pabla.

Správa

Inštalácia sestry kazateľky Svetlany Kõmíves Francisti sa konala 17. 6. 2018 v Michalovciach. Inštaláciu vykonal nový superintendent brat Štefan Rendoš. Kázal brat Luboš Tagaj, kazateľ z Trnavy.

Evanjelizácia v Gerlachove
Slúžila skupina Nová generácia.

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956

Mesačník Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Redakčná rada:

Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ